सर्गः १३ अत्राविवियुक्तानि रथाङ्गनाम्ना मन्योन्यदत्तोत्पलकेसराणि। द्वन्द्वानि दूरान्तरवर्त्तिना ते मया प्रिये सस्पृहमीक्षितानि ॥ ३१ ॥ इमान्तटाशोकलताञ्च तन्वीं स्तनाभिरामस्तवकावनम्रां। त्वत्प्राप्तिबुद्ध्या परिरिप्समानः सौमित्रिणा साश्रुरहं निषिद्धः ॥ ३२ ॥

अत्रेति। हे प्रिये अत्र पम्पायां मया रथाङ्गनाम्नां चक्रवाकानां द्वन्द्वानिमिथुनानि सस्पृहं साभिलाषमीक्षितानि दृष्टानि किं मया ते तव दूरमत्यन्तमन्तरं व्यवधानं तत्र वर्त्तते तेन किं द्वन्द्वानि अवियुक्तानि संयुक्तानि पुं किं द्वं अन्योन्यस्मै परस्परस्मै दत्ताउत्पलानां कमलानां केसरा यैस्तानि तानि दृष्ट्वा त्वां स्मृतवानित्यर्थः ॥ ३१ ॥ इमामिति। च पुनः सौमित्रिणालक्ष्मणेन साश्रुरश्रुसहितो ऽहं नेयंसीतेतिनिषिद्धोनिवारितः किं अहं तव प्राप्तेर्बुद्ध्याइमां तटस्याशोकस्य वृक्षभेदस्य लतां शाखां परिरब्धुमालिङ्गितुमिच्छन् किं तटां तन्वीं सूक्ष्मां पुं किं तं स्तन इवाभिरामो रम्योयस्तवकोगुच्छस्तेनावनम्रां ॥ ३२ ॥